

har 3,730 $\frac{1}{5}$ Tdr. Land. Det er den største Skovpart, som tildeles en Skovfoged eller en Opsynsmand. I denne Forbindelse gør jeg opmærksom paa at Klosterhede Skovdistrikt bestaar væsentlig af unge Plantager i Opvækst, som ikke kunne give videre Udbytte eller levere videre Produkter, hvilket fremgaar af Oplysningerne i Anmærkningerne til Finanslovsforslaget. Det er altsaa særlige Forhold, som gøre, at de paa dette Skovdistrikt ansatte Skovfogder og Opsynsmænd kunne bestride Arbejdet paa det store Distrikt. Jeg skal ikke nævne flere Tal, jeg har blot nævnt enkelte for at illustrere Forholdene og har blot anført dette som en Slags Henstilling til Landbrugsministeren om at tage disse Forhold under nærmere Overvejelse og være opmærksom paa dem, da jeg, som sagt, mener, at der vistnok kan siges gennemsnitlig at være færre Embedsmænd ansatte ved de jydsk Statsskovdistrikter end paa Øerne. Mine Ord skulle ikke forstaaes, som om jeg mener, at der er for faa Skovfogder og Opsynsmænd paa de jydsk Distrikter, thi den Skovfoged, jeg nævnedes før under Palsgaard Distrikt, og som har over 6,000 Tdr. Land som sin Skovpart, har flere Gange udtalt til mig, at han i og for sig ikke havde mere Arbejde, end han kunde overkomme. Jeg er med andre Ord tilbøjelig til at antage, at der paa Øernes Skovdistrikter maaske er lidt rigeligt af Skovfogder og Opsynsmænd i Forhold til det Arbejde, som kan tilfalde hver af dem.

Det var disse Bemærkninger, jeg fandt Anledning til at gøre til det foreliggende Lovforslag. Der er i det andet Ting fra flere Sider udtalt Ønsket om, at man ogsaa under det foreslaaede Direktorat for Statsskovvæsenet skulde inddrage Klitplantningen og Sorø Skove. Jeg for mit Vedkommende er ikke i Stand til at tage Stilling til dette Spørgsmaal, og jeg skal aldeles ikke komme med noget Forslag eller en Henstilling i den Anledning, idet jeg ikke mener at have saa stort Kendskab til Klitplantning, at det kan begrunde et bestemt Forslag fra min Side. Jeg vil hermed sige, at jeg kan være tilfreds med Forslaget, saaledes som det foreligger, og jeg haaber, at dette Lovforslag skal bidrage til, at Administrationen af vore Statsskove bliver mere fyldestgørende, mere formaalstjenlig, end den muligvis kan siges at være i Øjeblikket, uden at jeg dog dermed skal udtale nogen som helst Misbilligelse af eller Misfornøjelse med de bestaaende Forhold. Med disse Ord skal jeg

for mit Vedkommende anbefale Forslaget til Vedtagelse her i Tinget.

Christian Rasmussen: Lige siden 1849 har der hævet sig Røster trindt omkring om den Maade, hvorpaa vore Statsskove blive drevne, og stadig har der været Krav om at faa disse Skove baade mere forstmæssigt, mere forretningsmæssigt og mere økonomisk fordelagtigt drevne end nu, saa at de kunde blive den Indtægtskilde for Staten, som de rettelig burde være. I den Aarrække, hvori jeg har haft den Ære at sidde i dette Ting, ere disse Krav fremsatte mange Gange, blandt andet mangfoldige Gange af den forrige Folketingsmand fra Esbjerg (Bluhme) og den forrige Folketingsmand fra Silkeborg (Jacob Christensen); og under Finanslovbehandlingen i Fjor tillod jeg mig at opfordre den daværende Landbrugsminister til at nedsætte en Kommission om Sagen, som skulde tage alle herhenhørende Forhold under Overvejelse. Det skete til min store Glæde, og det er Frugten af denne Kommissions Arbejde, der her foreligger. Ganske vist er Kommissionen i sin Betænkning langt fra enig paa Hovedpunkter, det kunde man vel efter Sagens Natur heller ikke vente. Men i hvert Tilfælde er der kommet et saadant Udbytte af Kommissionens Arbejde, at Ministeren har kunnet forelægge et Lovforslag herom.

Selv om det Lovforslag, som her foreligger — og som jeg maa bekende efter min Mening er blevet forbedret ret betydeligt i Landstinget — alligevel ikke bringer en fuldt ud tilfredsstillende Ordning gennem et særligt Departement for Skovvæsenet, har jeg den Opfattelse, at det, der her bydes, er et saa stort Fremskridt fremfor det, vi nu have, at der herpaa kan bygges videre, og at man, naar der er gaaet nogle Aar, kan komme saa vidt, at Ledelsen af vore Statsskove kan blive en mere selvstændig Institution end nu, en Institution, der kommer til at sortere direkte under Ministeren. Det bliver det ikke efter det foreliggende Forslag. Det, som sker efter Lovforslaget, er nemlig dette, at man ganske vist kommer bort fra den, lad mig kalde det, mere delte Administration, vi hidtil have haft, hvor de til enhver Tid fungerende Overførstere drev, paa en vis Maade uafhængig, men dog i højeste Grad afhængig, hver sit Distrikt, saaledes som de fandt det for godt. Der var ingen Enhed i Ledelsen.